2 JUBIIMS-MORNING STAR.

PUBLISHED AT MANEPY, CEYLON, TWICE EACH MONTH, AT TWO SHILLINGS A YEAR, PAYABLE IN ADVANCE.

ல்உம். புத்தகும், சஞ்சிகை எ.] துஅாடுஉம் இல சித்திரை மு. அ வ. வியாழக்கிடிமை.—Thursday, April S, 1852.

[Vol. XII. No. 7.

TERMS OF THE PAPER.

TERMS OF THE PAPER.

A single copy 2 shillings a year. Mail subscribers, free of postage, 4 shillings—ro be part of the Nadvance. If payment is delayed beyond the first quarter, 6 pence extra; if beyond the second, or July 1st, 1 shilling. To Native Agents, who will send Advance pay for 5 copies, we will send the 6th gratis, and at this rate for any number of copies.

Advertisements unserted for 3 shillings a square; less than a square 2 shillings. At this rate each will appear twice, if the advertiser so requests.

All notices of deaths and marriages will be chargeable as advertisements.

s advertisements.

Communications must be post paid to receive attention. The following persons will act as Agents for the Star.

JAFFNA—THE MISSIONARIES.
POINT FEDRO.
CATTAVELY, \ Mr. J. WHITE.
TRINCOMALIE—Rev. E. J. ROBINSON.
COLOMBO—MISSINS. P. B. FERNANDO & SOS.
KANDY—MR. L. LAWTOS.
TRANQUEBAR—Mr. JEDDIDIAH ADAMS.
BATTICALOE—Rev. J. GILLINGS.
MADURA—Rev. C. F. MUZZY.
ISLE OF FRANCE—Mr. GEORGE COE.

கோப்பாயிற்கோவில்.

பின்கன எங்கே ஓடி ஒளிக்கலாம். உருத்திபன ண்டையோ; சாமளாதேவியண்டையோ; விநாய கர் முதலான தேவர்களண்டையோ; அவர்கள ண்டைபோசிறவர்களே எரிசிற நேருப்புக்கு எண் வணவிடுகிறப்போலாகம். பிள்வளக்கவிவையாட்டு சுண்டெலிக்குப் பிராணுவஸ்தையென்றுற்போல, அவர்களுக்குப் பூசை, தேவாரம், தேர்திருவிழா, ாடு கொட்டுமுழக்கு, அபிஷேகம், கொவேத்தியம், பட் டைச்சாதம், வடை, பாயசம், பரமானந்தம், மோ தகம், அப்பம், சாந்தசவாது, சந்தனதங்குமகளப கஸ்தாரிகள். ஆணல், உங்களுக்கோ அங்காலே பேயாட்டம். இங்காலே நாயாட்டம். மெய்க்கேவ ளுகிய யெகோவாவின் கோபாக்கினியும், அவர் அனுப்பிய சங்காரதூதனுடைய அகோர பட்டய மும் உங்களையும், உங்கள் குடும்பத்தையும் முடுகு வளயாகப் பட்சிக்கின்றன. இனி எங்கேபோவீர் கள். தவலயிலே நேரப்புப்பற்றி எரிகிற ஒருவன் அத்தை அவிக்கும்பொருட்டு, தண்ணீர் எங்கே, கேணியெங்கே, ஏரியேங்கேயேன்று ஆவலோடு தபித்தோடி த் தண்ணீரில்விழுந்து முழ்கினுற்போல, ஐயோ! நான் அழிசிறேன், என்மவனவி அழிசிறுள், மக்கள் அழிகிறுர்கள், இனஞ்சனம் அழிகின்றன வேன்று அபையமிட்டு, கொள்வளரோய்க்கு அவு ஷதமாசிய யேகோவாவின் பாதத்தண்டை ஒடு ங்கள். அங்கே பேரின்பவெள்ளத்தில் மூழ்குவீர் கள். சருவவல்லவரை உங்கள் மறைவிடம், புக லிடம், தஞ்சம், கோட்டை, அரணென்று பற்றிக் கோள்ளுங்கள். அவர் உங்கவைப் பெருவாரிக்குத் தப்புலிப்பார். அவர் தமது சிறகுகளால் உங்களை மூடுவார். இராத்திரிகாலத்தின் பயங்கரத்துக்கும், பகலிற்பறச்கும் அம்புக்கும், அந்தகாரத்திலுலாவும் கோதாரிலியாதிக்கும், மத்தியானத்தில் நாசப்படுத் தம் சங்காரத்துக்கும் பயப்படாமல் இருப்பீர்கள். எந்தவாதையும் உன் கூடாரத்தை அணுகாது. உன் வழிகள் எல்லாவற்றிலும் உன்வனப் பாதுகாக்கும் ாரி படி அவர் தமது தாதர்களுக்குக் சட்டவாயிட்டு, இது (கூக. சங்கீதம். க.) உங்கள் ஆபத்தைக்தறித்து அனுதாபப்பட்டு, சங்காரஞ்செய்துவரும் தாதவண கோக்கி, இனிப்போதும், கையைரிறுத்து என்பார். அந்தநாளே உங்களுக்கு மகா இன்பமானநாளாகும்.

மூன்றுவதாக, நான் வதத்துக்கண்ட இன்னும் ஒரு பத்தியார் இவ்விடத்திருக்கிறுர்கள். அவர்க ளோடும் எனக்கு ஒரு கவ்வையிருக்கிறது. அவர் கள், கிறிஸ்த வேதாகமத்திற் சொல்லப்படும் இலட்சண கிருத்தியங்களை உடையவள்த மே ய்யான தேவனேன்று சொல்லவேணும். தெ ய்வீக மனுஜிக தன்மையையுடையவராய்ச் சரு வலோக இரட்சக்ரென வந்த யேசுவே மெய்யான சற்குருவாய் இருக்கவேண்டுமென்பதற்குச் சந்கே கமில்மையென்று வார்த்தைமாத்திரத்திலே சொ ல்லியும், தாங்கள் அந்தச் சமயாசார ஒழங்கிலே ரில்லாமலும், சாதாரண விசுவாசப் பிரமாணத் தைத் தழுவாமலுங் காலத்தக்கத்தக்க கோலமாய் நடக்கிறர்கள். அவ்வகுப்பிற் சேர்ந்தவர்களாய் இவ் டைக்குறானா. அவவதுப்புற சொந்தவாகபாக வடைக்கில் டைத்திலுள்ள உங்களுக்கு நான் சொல்லுகிறதா வத, உங்கள் லிசுவாசத்திற்கும் தேவதுநராயிருந்து பசாசுகளான அவர்கள் லிசுவாசத்திற்கும் லிகற் பமென்ன1 நீங்கள் உங்கள் மனச்சாட்சி சொல் இனிறபடி சிறிஸ்த சமயமே மெய்ம்மார்க்கமென்று

மனுஷர் முன் அறிக்கையிட்டு, அதின் உட்போரு ! ளாயுள்ள கிறிஸ்தாவே பாவிகளான எங்களுக்குக் தஞ்சம், அவர் சரணே கதியேனத்தேறி, வீணுளா ய்க் கழிந்த உங்கள் வாணுளுக்காய்ப் பிரலாபி த்து, ஏகவஸ்துவாகிய யேகோவாலிற்காய்ப் பிரதி ஷடை பண்ணப்பட்ட இவ்வாலயத்திற்கு இஷட மாய் வந்து இரட்சிப்பைப் பெருவிட்டால், நோவா வின் பேழை உருவாவதற்கு உறுப்பாயும் கருவியாயு முள்ள ஒவ்வொரு வஸ்துக்கவாயும் ஆயுதங்கவா யும் கையாடி, தாங்களும் தட்டக்கொட்ட, எடுக் கப்பறிக்க, ஏற்ற இறக்க, வெட்டக்கட்ட, mew. வநடக்காலம் உடன் வேலைக்காரராயிருந்தும், தே வன் கோவாவைக்கொண்டு பேசுவித்த சீவ வசன த்தை ரிந்தித்தத் தள்ளிவிட்டதினுல் அதிஷட கீனராய்ச் சருவலோக சலப்பிரவாகத்தினுலே தா ங்களும் ஏகமாய் அழிந்துபோனர்கள். அதபோல கீங்களும் கட்டினவர்களாயுத் செங்கல்ஷ விற்ற வர்களாயும் இன்னும் பண உதலி சநீர உதவி செ யது அல்லும்பகலும் போகவும் வரவும் பார்த்துப் பார்த்துத் திரிந்தவர்களாயிருந்தாலுமென்ன, அந் தச் சனங்களுடைய முடிவுக்கே நீங்களும் பாத்தி சராவீர்கள். அப்படியான ஒரு அழிவை நீங்கள் உங்கள்மேல் வருவித்துக்கொள்வது சரியா! தே வன் சதாகாலமும் கண்சாடையாயிருப்பாரென்ற உங்கவளத் தேற்றிக்கோள்ள வேண்டாம். அவர் எரிச்சலுள்ளதேவன், பழிவாங்குகிறவர், தம்மைப் பரிகாசம்பண்ணவோட்டார். ஆதலாற் பிரியமா னவர்களே, நீங்கள் உங்கள் ஆன்ம் இரட்சையை விரும்பினுல், வரப்போகிற கோபத்திற்குத் தப்பிக் கொள்ளும்படி, கோவாவும் அவன் சமுசாரமும், தங்கள் மித்திய தேக இரட்சையை விரும்பிச் சல த்தில் மிதந்த பேழைக்குட்பட்டதுபோல நீங்கள் உங்கள் நித்திய ஆத்துமவாழ்வை விரும்பி நிலத்தில் உயர்ந்த ஆலயத்திற்குள்ளாக, இரட்சிக்கப்படும்படி என்னசெய்வேனென்று ஒலமிட்டு, வீடுவேகை யில் அதற்குள்ளே அகப்பட்டுக்கொண்டவன் எப் போடிது தப்பியோடுவேனென்று அதற்கேற்ற உபா யக்தேடிக் கண்டுபிடித்தாற்போல அடைக்கலம் புதங்கள். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், மேற்கு றித்த சனங்களுடைய முடிவு உங்களுக்கும் வரு மென்பதற்கு ஐயமில்வை. அவர்கள் தம்மண்டை திரும்பத்தக்கதாம் கோவாவைக்கொண்டு, ாஉல. வருடக்காலம் குறுவித்தார்.

இப்போ சுவிசேஷமாய்த் தமது சித்தத்தை உங் களுக்கு வெளிப்படுத்தும்படியாக எத்தணை வருடம் குறிக்கப்பட்டிருக்குதோ தெரியாது. லம் பொறுமையாயிருப்பாரோ தெரியாது. அதலா ல் பிரியமானவர்களே, உங்கள் கையாறுலுங் கா லானும் உங்களுக்கு இடறல் வரப்பண்ணிருல் அவைகளைத் தறித்தெறிந்துவிடுங்கள். உங்கள் கண்கள் உங்களுக்கு இடறல்வரப்பண்ணிறைல் அ தைத் தோண்டி எறிந்துவிடுங்கள். இரண்டுகைக ளோடும், கால்களோடும், கண்களோடும் நித்திய அக்கினியில் தள்ளப்படுவதிலும்,சப்பாணியாய்,ஊ னனுய், ஒற்றைக்கண்ணனுய், ரித்தியசீவனிற் பிற வேசிப்பதே உனக்கு நலம். மத்தேயு லஅ. அதி : அ. வசனம். இந்துஸ்தானத்திலே பத்தக்கோடிக்கு மேற்பட்ட தடிசெனமிருந்தும் புறச்சாதியார் உங் கவை ஆளவந்தது தேவகோபமென்றும், சந்தவு ச்சுதீவின் சில அருமையான சரித்திரங்கள் இவை யென்றுஞ் சோன்னர். நாலாம் வகுப்பாருடனும் ஒரு கவ்வையுண்டென்று சொல்லி அவர்கள் ஆ போனில் சிறிஸ்தவர்களென்றும், சங்கைபோந்த பாட்சிற்றர் ஐயர் தமது பிரசங்கத்தின் முடிவுறை யில் எச்சரித்த விதமாய் அவர்களையும் எச்சரித்த இப்படித்தமது விஸ்தரிப்பை முடித்தார்.

சங். ஸ்போல்டிங்ஐயருடைய விஸ்தரிப்பு.

இந்த ஐயர் எழம்பி சங். பூர்ஐயர் வைத்த ஆல யை இறுக்கி, சருவம் பிரமயம் என்றுசொல்லும் சைவரே, சொல்லளவிலேயல்லாமல், பிரமத்திற் குகீங்கள் பிரதிஷடை பண்ணியகோவில் எங்கே, வணக்கமெங்கே? பிரமம் ஒன்று என்பீர்களாகில் சத்தி, சிவம், திரிமூர்த்திகள், பஞ்சகர்த்தாக்கள், நவசத்திகள், அறுபத்தமுவர், முப்பத்த முக்கோடி கேவர்களாகிய இந்த விகற்பம் எப்படிவந்தது ? கட வுள் ஏகேபோல்லாமல் அருகோல்லவே; அருகேடும ன்பீர்களானுல் அவர்கள் தேவரல்ல. எல்லாம் வல்லதன்மை பரிபூரணம் முதலிய தேவலட்சண

முடைய ஒரேவஸ்துவே தேவனென்பது பலரறி கெளிவ. இவர்களேல்லாரும் மத்தியஸ்தர்களே ன்பீர்களோ? அதவும் ஒவ்வாது. மத்தியஸ்குத் திற்கு ஒருவர் வேண்டும், அதவே எங்கள் சுருதியுத் திற்கு ஒருவா வெண்டும், அத திக்கு உடன்பாடு. பலரேன்முல் ஒருத்தரடைய திறைமை போதாதென்முகின்றது. போதாத்தன் மையோடு கூடிய ஒருவர் மத்தியஸ்தமும் அபூரணம் அத்தைப் பூரணமாக்க, நாலு அம்சம் கூடி ஒன்று தல்போல, மேற்குறித்த பற்பல தேவர்களுடைய பலமும் ஒன்றிக்கவேண்டுமென்று சிறது. அதினி மித்தந்தானு எல்லாத்தேவர்களுக்கும் அங்குமிங் தங் கோவில்களைக்கட்டி விழவு பூசைமுதலியாட த்தி வீணுய் உங்கள் பொருவளச் செலவிடுகிறீர்கள் என்று இவ்விதமாய் ரியாயம் சாதித்தாப் பின்பு, ஏ வேறு இவவத்தாய் நண்டிய சாத்தந்ப பண்பூர் தோமியர் அமலேக்கியர் தங்கள் கூடாரத்தில் விழ க்கண்டதும், இவர்களைக் கேலிப்பதற்கு ஒர்டை யாளமாகக் கீதேயோனுக்குச் சுட்டப்பட்டதுமா கிய வாற்கோதமை அப்பத்திற்கு, சங். பூர்ஐயரை ஒப்பிட்டு, இந்த ஐயர் விழந்ததானம் காங்கேயன் றுறையென்றும் அக்கேரம் உண்டுபட்ட கூக்குரல் இன்னும் அமாவில்வலமென்றும் பேசினூ் ஐ**யா** வே, இந்தஐயர் பேசியவற்றில் ஒரு விசேஷத்<mark>கை</mark> நான் இங்ஙனம் சொல்லாதொழிவது நியாயமல்ல, அதாவது இந்தஜயமார் ஏறக்குறைய முப்பது வருட த்திற்குமேலே இவ்விடத்தில் வர்துசேர்ந்துவிட்டா ர்கள். அக்காலத்தில் அச்சுக்கூடம் இல்வலை. எங் கள் ஊரவர்களுக்குத் தங்கள் வேதபோதகங்களை த்தெரிவிக்கும்படியாய் இக்காலத்தில் பதித்தத்தருக் தண்டுப் புத்தகங்களுக்குப் பிறதியாக, பணத்திற் கித்தனை சட்டமென்றுபொருக்கி உவாத்திமாரைக் கொண்டு எழுதவித்துத் தங்கள் ததிரைக் கழுத்தி லே கட்டிக் கலகலவென்று ஆரம்பிக்க ஊருக்கூர் திரிந்து புத்திசொல்லிவருவார்களாம். சிலவேவள வயல் வெளிகளிலே அரிவெட்டுகிறவர்களையும். தோட்டங்களிலே கொழந்தாடுகிறவர்களையும் சந் தித்து இந்த ஒவைத்திறைக்கிற்றுக் கொடுத்துப் புத் திசோல்லிவருவது மாத்திரமல்ல, பொழுதபட்ட இடம் லிடுதிலிட்ட மடமாகவும் முடியும். கோப் பாய் உடையார் வீட்டிலும் ஒருநாள் தங்கிலிட்டா ர்களாம். ஆகா; இவ்விதவசனங்கவளக் கேட்கும் போழது, அமிர்தத்தைப் பானம்பண்ணிகுப்போ லேயிருந்ததே. அதுவும் ஒருகாலம் இப்பொ யாழ் ப்பாணத்தைப்பார்த்து, என்ன சொல்வீர்கள்;' பா திரிமார் வயிறுவளர்க்கவர்தவர்கள் எண்போமோ? தேவன் பிழைபொறுப்பாளக. அதிகம் அதிக**மாய்** எழுதிக்கோண்டிருந்தால், யந்திரசாவை முகாந்திர காரருக்கு அலுப்பாயிருக்கும். ஐயிரவே கடைசியில் நான் இந்தஐயமானைக் குறித்து என்னசொல்ல? சொல்லப் பல பல மகத்தான காரிய அமைதிகள் என் இருதயத்திலுமுண்டு, யாழ்ப்பாணம் முழுவதி லுமுண்டு. ஆனல் இர்சோம் பத்திரம் இடங்கொ டாதபோற்காணுகின்றது. காலமும் இடமும்வாய் த்தவேவை கர்த்தருக்குச் சித்தமானல் காட்ட இப்படிக்கு, கண்காணி. துஅாடுஉ இறை பங்தனிமு. டுக் வ. சுண்டிக்குழி.

பதினேன்றரை வயதுள்ள ஒரு பொடியன்• இடி முழக்கத்தைக் கேட்டபொழுது பயந்து எழுதிணவ் த்த கருத்துக்களாவன:

இடிமுழக்கத்துக்கு நாம் பயக்தோமேயானல், பின்வனப் பதினுயிரம்பேரிடிமுழக்கங்களும், பார் த்தகண் பறியத்தக்கதாய்ப் பளீரிடும் மின்னல்க நாஞ்சேர்ந்து, தத்தளித்தை நிற்கும் பாவியிலணுகை, சருவவல்லமையுத் சருவஞானமுமுள்ள சிருட்டிக மாகிய கடவுள்ளைட்ய பயங்கமமான நீதாசனத்தக் தமுன்னிற்கும்போழது எங்கள் சிர்தவன் எவ்வித மாயிருக்குமென்று நாம் தியாணிக்கும்படி தெண்டி க்கவேண்டியது. அங்கே எரிகிறதும் பிரகாசிக்கி றதுமான கோடாகோடி தேவதூதர்கள் துரத்தி லே நின்று சுருவவல்லமையுத் செருவதாமையூள் ள அதிபதி வருகிருமென்று கூறி எக்காளர் தொனி ப்பார்கள். அங்கே அந்த அதிபுதியாணவர் ஆதித் தனிலும் பதிறையிரமடங்கதிகம் பிருபையுள்ள அக் கினி இரதைத்திலேறி யாவரும் அஞ்சம்படிக்குவர்து, மரித்தவர்களே, ஒழும்பி ரிவாயத்தீர்ப்புக்கு வாரும் களென்று உரத்த சத்தத்தடனே பூமியெங்கும் கூப்பிடுவார்.

ஆ! பாவியே, ஈீ இடி முளக்கத்தக்கு அஞ்சுவாயே யாதூல், அந்தவேவையில் உன்னுணார்ச்சீ எப்படி

அன்னோம் உனது உலக தைகளைப்பற்றிக் தியானிக்க எண்ணியிருக்கி ? ஆனும் பயப்படுகிறவர்களுக்கு மாத்திர ச் சகலருக்கும் இதைச்சொல்லுகிறேன். ரீங் அவைவரும் அந்தச் சிங்காசனத்திற்கு முன் று சிறிஸ்தொர்தர் உங்களுக்கு வாசிக்குர் தீர்ப் கேட்கவேண்டுமென்பதை ரிவனவுகுருங்க சகலத்தையும் கொண்கிற கீண் உங்கள்மேல் கப்பட்டிருக்குதென்று அறியுங்கள். கிறிஸ்த உங்களுடைய அந்தரங்க செய்கைகளை மா ுல்லை, உட்கெள் உள்ளிர்திரியங்களையும் அறி க்கிறுர். ஆ! பாலியே, ஈீ அந்த நீதியதிபதிக்கு னிற்க, அவர் உன்னைப்பார்த்தச் சபிக்கப் வனே, அப்புறம் போ என்று சொல்லுர் தீர் த்தை நீகேட்கும்போழுது உன்னுடைய எண் எப்படியிருக்கும். அவ்லாமலும் ஆசீர்வதிக் ட்டவடுளை, வா என்று சொல்லப்படுக் தீர்மா நால் உனக்குவருள் சர்தோஷமும் மகிமையும் பள வென்று நிலைத்து, உன் பாவவழிகளை இத்திரும்பு. அப்படி நீ திரும்பாதிருக்கில், ஆட் ட்டியானவர் ஆரும் முத்திரையைத் திறக்கும் ழுது, மலைகளே குன்றுகளே என்ணை மறைத் காள்ளுங்களேன்று கூப்பிடுவாய். ஒருவேவள ப்பொழுது ஒய்வுகாவை அநாசரிக்கக் கூடியதா தம், கடவுநோடையை நீதாசனத்திக்குமுன் அ க்கப்படப் பாத்திரனுயிருக்கிறேனே என்பதை றி நிவை. உன் தவலநிறைந்த பாவச்சுமைக னே நீ இப்போதானே மாணத்தாலடிக்கப்பட் ுயன்று ரிவனத்தாக்கொள். ஆறுலும், ரிச்சய வே சகலத்தையும் காண்கிற கடவுளுக்குத் க்கொள்ளவேகுன்று எண்ணுதை. ஜுமே தப்பமாட்டாய். ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவ ளை, வாருங்கை என்ற தீர்மானத்தைப் பெறும் ாருட்டாய் நாம் மரித்து அவருடைய நீதாசனத் 5 முன்பாக நிற்கக்கூடியவர்களாய் இநக்கும்ப நக் கடவுள் அநள்செய்வாராக, ஆமன்.

உதயதாரகை.

து அரு உடு, சித்திரை மு. அக். வ.

பனங்கிழங்குமா.

தன்இந்தியாவிலும், பிரதானமாய் யாழ்ப்பாண லம் இருக்கிறை சனங்களுக்கு, அனேக வருட லங்களாகப் பனங்கிழங்கே பிரதான சாப்பா தெந்தம், அதிற் சிறப்பான மாவுண்டென்றும் த லேகுவாய் எடுக்கலாமென்றும் அவர்கள் னமும் அறியாமலிருந்தது பேரிய ஆச்சுரியம். ஈயவைத்திடித்த ஒடியல்மாலிலுள்ள காறவை தவாய் எடுக்கலாமேன்று, உடுவிலில், இஸ்போ ங் ஐயர் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஒருவருடத் த முன் பண்ணின் யோசனை காரியத்தளவிற் தியாயிற்று.

ழங்குகளாத் தலைக்கிறதற்குப் போதமான கு ரம் அவ்லது திருவசு இவ்லாததினுல் உரலிலே ட்டி.19த்த மானெடுப்பது சற்றே பிரயாச்மும் ம் போகிறதுமாயிருந்தும், உரலிலிடிப்பதே வா பிருக்கின்றது. ஒடியலை இடித்ததின் பிற்பா சுத்து, அதறதுத் தண்ணக்குற்றி நன்றுயலம்பிக் பிப் பருக்கன் சீவையில் வடித்தத் திரும்பத்திர கழலிவடிக்க மாவெல்லாம் அடியிலேயடை கத்தவேள்ளையானமாவாகும். அதை எடுத் காயவைத்தாற் காறல் நின்றுபோம். தீனுக் மேத்த உரிசையாயிருக்கும். இதைச் சோத பண்ணியறிந்த யாழ்ப்பாணத்திற் சிறித துரை ாணிமார் இது முதற்றுமான சாப்பாட்டுக் கே பதார்த்தமேன்றம், கஞ்சிகாய்ச்ச அல்லது காரத்கட் உய்தமென்றஞ் சொல்றுகிருர்கள். பத்கடுகிறதற்கு இந்தமா எப்படியென்ற நாங்க ன்னுஞ்சோதித்துப் பாராதிருந்தும் அப்படிச்சே ம்படி நினைக்கிறேம்.

ரண்டரைப்பேனிசு பெறத்தக்க நூற கிழங் இவ்விதமாய் உரலிலிடித்தால் ஒன்றமை இரு ல் மாவெடுக்கலாம். ஆனுவம், ஈல்ல குத்திர ல் அரைக்கில் நூறுகிழங்குக்கும் இரண்டரை இ தல் எடுக்களாம்.

ளரியமிப்படியிருப்பதால், இந்தப் பனங்கிழங்கு ந்தானே யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த பிறவூக்கேற்ற நம் பிரதான சரக்காகுமென்றம் அதினிமித்தம் அ லிலையதிகப்படுமென்றும் நாங்கள் சீக்கிரம் நிருக்க இடமாயிற்று.

்கைத்திற் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிரதானமோச க்ஷைப்போல இதவுமொரு லெகுவானதாயிரு ன்றது. இதற்குமுன் இதையேன் கண்டு பிடிக் படவில்லையென்பது ஆச்சுரியம். இந்தக்கிழம்

கிலே சாப்பாட்டுக்குகந்த உருசியான மாலிருக்கு தென்றும், தென்னிந்தியாலிலும் இலங்கைத் தீலி லுமுள்ள சனங்கள் இன்னும் அறியாமல் மூவாமி ஏம் வருடக்காலமாக இவர்கள் காரலோடே கிழ ங்கைத் தின்றுவந்தத என்ன காரணத்தினுலே ?

தேன்சமுத்திரத்தீவிலுள்ள ஒரு சபையின் வர்த்த2ன.

தென் சமுத்திரத்தில் சாந்தலிச்சு என்ற பேர் பேற்ற தீவுகளில் முலக்காய் என்ற ஒரு சிறு தீவு இருக்கின்றது. அத மலையும் சமயூமிகளும் உள் ள செழிப்பான இடம். இதற்குப்பதினேழு வருஷ த்துக்கு முன்னமே அத்தீவார் அஞ்ஞானிகளாயும் பேதைகளிலும் மா பேதைகளாயும் இருந்தார்கள். அவர்கள் பாலைதக்கு எழுத்தில்வல. வேளாண் மை, தச்சவேலை, கொல்லவேலை, செகவுவே வை முதலான தொழில்களும் அவர்களுக்குள்ளே இருந்ததில்வை. மீன்களும், காட்டுப் பன்றிகளும், காட்டுக்கீரை மீழ்க்குகளும், அவர்களுக்கு ஆசாம மாயிகுந்தன. அவர்கள் மரத்தின் கோப்புகளா ல் முடப்பட்ட சிறு குச்சில்களில் குடியிருந்தார்கள்.

துஅாகுடும் வருஷத்தில் அமேரிக்காவிலிருந்து ஒரு போதகர் அவ்விடத்துக்குப்போய் அவர்கள் பாஷையைக்கற்றுக்கொண்டு சுவிசேஷத்தை அ வர்களுக்குள்ளே அறிவிக்கத் தொடங்கினர். கர்த் தருடைய கை அவருடனே கூட இருந்ததினுலே அ ந்தச்சனங்களுடைய தேகத்தாக்கு அடுத்த காரியங் களிலும் ஆத்தமாவுக்கு அடுத்த காரியங்களிலும் மிகுந்தமாறுதல் உண்டாயிற்று. எப்படியெனில், அந்தச்சனங்கள் கலிசேஷ போதேவாலையக் கர த்தாய்க்கேட்டு ஏற்றுக்கொண்டதின் பின்பு தங்க முருட்டுத்தனத்தையும் சோம்பலையும் தவிர்த்து ப்பூமியைக் கிவாத்தப் பயிரிடவும் தச்சவேவல முதலான பல தோழில்களைச் செய்யவும் விருப்ப மாய்க் கற்றுக்கொண்டார்கள். இப்படி அவர்கள் சாக்கிரதையாய் உழைத்து வருகிறதினுலே தங்களு க்கு வேண்டிய அன்னவஸ்திரம் முதலானவைக வாச் சம்பூரணமாய்ப் பெற்றிருக்கிறதுமல்லாமல், தானியம் கிழங்கு முதலானவைகளை அவ்விடத்தி ற்போகிற கப்பற்காருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் வி ற்று நல்ல ஆதாயம் பெற்றுக் கொள்ளுகிறுர்கள்.

அவர்களில் அனேகர் கிறிஸ் தமார் க்கத்திலே பிர வேசித்ததமுதல் பலஇடங்களிலும் கோவில்களை யும் பள்ளிக்கடங்களையும் கட்டினதாமல்லாமல் தங்களுக்காக நேர்த்தியான வீடுகளையும் கட்டியிரு க்கிருர்கள். இக்காலத்தில் அவர்கள் குங்கள்போக கருக்கும் உபதேசிமார் உவாத்திமாருக்கும் செலவுக் குவேண்டியபொருவாக் கொடுக்கிறது மல்லமாமல் தங்களைச் குழ இருக்கிற சனங்களுக்குச் சுவிசே ஷத்தைப் பிசித்தமாக்குவதற்காகப் பொருள்சகா யம்செய்தும் வருகிறர்கள். பிரதான ஸ்தானத்தில் அவர்கள் கட்டியிருந்த கோவிலில் சனங்களுக்கு இடம் பற்றுத்தினுலே அதை விஸ்தாரமாம் எழுப்பு கிறதற்காகப் போன வருஷத்தில் டுதம். ருபாய் வகையும் சாக்கிரதையாய்ச் சேகரித்த இப்போழ தாஅந்த வேலேமை நடத்திவருகிறுர்கள். பிரதான ஸதானத்தில் இருக்கிற சனங்கள் மாத்தி ரமல்ல, அதைச் சேர்ந்த சுற்றுக்கிராமங்களில் இருக்கிற சனங்களும் உதாரதணமுள்ளவர்களாய் இருக்கிருர்கள். அவர்களுடைய குடியிருப்பு மவல க்குள்ளான சமபூமியில் இருக்கின்றது. அது கோ விலுக்குச் சற்றே தூமாயிருக்கிறதினுலே அங்கே அராதவனக்குப் பேரய் வருகிறது வருத்தமென்று கல்லரு, தங்கள் குடியிருப்பில் ஒரு கோவில் கட்டு வதற்காக இசண்டாயிசம் ருபாய்க்கு அதிகமாய்ச் சேகேரித்தாக் கொடுத்தார்கள். இப்படித் தாங்கள் ஆராத்கண் செய்யக் கோவில் கட்டும்படி கோடுக்கையில் தங்களுக்கும் தங்கள்பிள்ளகளு க்கும் கல்லறிவைப் படிப்பிக்கிறவர்கள் தறைவு படாதபடி அவர்கள் செலவுக்கு வேண்டியவைக வளக் கொடுக்கிறதுமல்லாமல், தங்களுக்குள்ளே தளர்ந்துபோன விருத்தாப்பியர் அங்கவீனர் முத லான எளியவர்களுக்கு அன்னவஸ்திரமும் கொடு த்த ஆதரித்து வருகிறுர்கள். அவர்கள் பிரதாண இடங்களில் கோலில்கவைக் கட்டினதுமல்லாமல் அவரவர் வீடுகளில் கூடிச் செபம்பண்ணுகிறதற்கு இடம் போதாதென்றுகண்டு அந்தச் சிற்றூர்களில் சில செபவீடுகவாயும் கட்டியிருக்கிறுர்கள்

பாரங்கள், பத்தப்பதினைந்த வருஷத்தக்குமுன் னே அத்தீவார் அஞ்ஞானமாகிய காரிருளால் மூட ப்படடவர்களாயும் இகழப்பட்டவர்களாயுமிருந்தா ர்கள். அந்த இருள் கவிசேஷத்தின் அளிக்கு முன்றி லலாமல் பின்வாங்கிப்போயிற்று. முன் இகழப்பட் டிவர்கள் இப்பொழுது புகழப்படத்தக்கவர்களாயிரு க்கிறர்கள். யாவரும் அவர்களைப் பின்பற்றும்படி அவர்கள் நல்ல மாதிரியைக் காட்டுகிறர்களே. போதகர் முதலான தேவ ஊழியக்காரபை அடைந் திருதவர்கள் அவர்கள் மாதிரிமைப் பின்பற்றினுல் அவர்களை அடைந்துகொள்வார்கள். கோவில் இல் லாதவர்கள் அவர்கள் செய்ததபோலச் செய்தால் கேர்த்தியான கோவிலைக் கட்டிக் கொள்ளவார். அவர்கள் செய்ததுபோலக் சீறிஸ்தவர்கள் யாவ கும் செய்தவந்தால் இரட்சிப்பின் மார்க்கம் உலக மேங்கும் அதி சீக்கிரமாய்ப் பிரபலமாகப்பட்டித் குமென்பது சிச்சயம்.

இதற்கு எதிருக நமக்குள்ளே அநேகர் நாங்கள் எளிய்வாகள், மிகவும் ஒடுக்கப்பட்டவாகளாய் இருக்கிறேம். எங்களால் என்ன செய்யக் கூடும ன்று சொல்றுவார்கள். அத்தீவார் பதினேழு வர ஷத்துக்கு முன்னே எளியவர்சளாயும் ஒடுக்கப்ப ட்டவர்களாயும் இருந்ததுமல்லாமல், மகா பேதை களாயும் இருந்தார்கள் அல்லவா? அவர்கள் கூறி சேஷேத்தைக் கேட்டஉடனே அதை உண்மையாய் ஏற்றுக்கொண்டு எல்லாரும் ஒருமணப்பட்டுத் து கள் பூமியைச் செப்பணிட்டுப் பயிர்செய்த நிறை வான பலவன அனுபவிக்கிறதுமல்லாமல், அக்கிய ரடன் விபாபாரம் செய்வதினுஷம் அதிக ஆதாயம் பெற்றுக்கொள்ளுகிறுர்களே. அப்படியே கீங்கு மேஉங்கள் சோம்பலை விட்டுச் சுலிசேவைக்கை உண்மையாய்ப் பற்றிக்கொண்டு பராபானுடைய கிருபையைத் தேடினுல் இம்மையிலும் மறுமையி லும் வாழ்வுடையவர்களாவீர்களென்பதற்குச் சம் தேகமில்வல்.

அமேரிக்காவிற் போட்லன் நகரிக்குத் தவவ குகிய கனம். சீல்டௌ என்பவர் அத்தேசத்திழ ள்ள குடியேறிவிலக்கும் பிரமாணத்தையும் அதி குலுண்டான பலாபலன்கவையும் குறித்து எழுதி யிருக்கிறதாவது:

இர்தப் பிரமாணகிருபஞ் சரியென்று பிறசிட்ட அன்பத்தோராம் ஆண்டு, ஆனிமாதம் இரண்டா தேதி அவ்விடத்தத் தேசாதிபதி சம்மத்தடுசோன் ரைர். சென்றபோன கொன்சக்காலக்குக்கள்ளே அந்த இராச்சியத்திலுள்ள கோஞ்சந்குறையச் சக லதவறவணகளும் நின்றுபோயின. சிறிதுதவறவண களில்மாத்திரமுள்ளவர்கள் தங்களோடே பழக்க அவர்களுக்கு இரகசியமாய் விற்றுவந்தார்கள். அ வைகளுஞ் சிறிதமாதத்திற்குள்ளாக ஒளிந்தபோ இந்தைக் கட்டவளரிருபத்தின் பிற்பாடு கூடி வெறிச்சர்தடிக்குழப்பமுண்டாகாததி குல் போலீஸ் தவையார் வேவையற்றிருக்கவும், சிறைச்சாண யில் மறியற்காசர் அரிதாகவும், தநுமசாலையில் இ ருவன்மாத்திர முதவியடையவுல் இடமாயிற்று. இ தக் கட்டவளக்குமுன் எங்கள் பட்டினம் தவறவன களால் நிறைந்திருந்தன. அவைகள் இப்போழு ரின்றுபோனதால் உண்டானான்மையோ அதிகம் இக்கட்டனை பெலன்கொண்டு வழக்கிவரமுன்னம் போட்லான் என்னும் பட்டினத்தில் நானூறு தவ றவணகளிருந்தன. இப்போ அதில் ஒரு தவறவன யுமில்லை. இதேகட்டவையின்பலன், அதற்செதிர்த் கவுங்கூடாது, அதை அழிக்கவுங்கூடாது. ஆகை யால் அப்படிச்செய்ய யாதொர பிரமெத்தனமும் ண்ணத் துணிவாகுமில்லை. நான் நிலைக்கிறபடி அன்பத்திசண்டாமால்வடு, தைமாதம் முதற்றிகர் யில் இரகசியமாயாகுதல் பராசியமாயாகுதல் விற்க க்கூடிய யாதொரு தவறவை களும் போட்லான் என் னும்பட்டி னத்திலி சாமல் எடுபட்டுப்போகவேண்டி ய இடமாயிருக்கின்றன.

தேய்வச்செயல். — கிறிஸ்தவர்களில் இரண்டு பேரைக் கெடுக்கிறதற்குப் பண்ணின அராலோச வன் பையும் அத்கைக்கு வராத லிதத்தையும்பற்றிக் கனம் பொருக்கிய பெற்றிற் அயர் தாமுண்டாக்கின திருகேல்வேலி மிசியோன் என்னும் புத்தகத்தில் கண்ட விபரமாவது:

திருளெல்வேலியைக்கோர்த்த குறித்சிக்கு உபதேசியும் இரண்டாம் உபதேசியும் தலைமைக்காளிடம் போய், சிறிஸ்துமார்க்க உபதேசத்தைக் கற்றவர் கீன்ற ஒருத்சியட்டில் அல்லிடந்தில் அஞ்ஞானி ஒருவன் முறைகேடாய் கடந்துவந்ததினுல், அவனத் தண்டி த்துக் கட்டாயப்படுத்தில்படிக்கு பிள தியல் கண்டி த்துக் கட்டாயப்படுத்தில்படிக்கு பிள தியல் கண்டித்துக் கட்டாயப்படுத்தும்படிக்கு பிள கியல் அவனக் கற்றவாளியென்று கண்டு அழைப்படி அவனுக்கு அடிப்பித்து ஈன்னடத்தைக்குப் வாங்கிக்கோண்டு விடாடிக்கா அப்படி அவனுக்கு அடிப்பித்து ஈன்னடத்தைக்குப் வாங்கிக்கோண்டு விடாடிக்கா அப்படிக்கு அவன் தவைமைக்காரசிறும் மற்றவர்களில் தானே காங்கி இறந்தபோற்றன். தவலமைக்காரக் மி உபதேசிகளுமே இதற்குக்காரண்டுமன்ற அவனுடைய சமுசாரமும் உறவமுறையாகும் என்னி! கொண்டு இவற்கு மோதமாக முறைப்பால் கண்ணி கொண்டு இவற்கு மோதமாக முறைப்பால் வரித்தும் இதைபடுக்குள் வீடிப்பிக்கால்கள் கண்டிக்குறை கிடிப்பிக்கால்கள் மறித்துவனுக்கும் உறவமுறையானும் கண்ணி கொண்டு இதிறக்கு மோதமாக முறைப்பால் மாரித்துவனுக்குமாக்குள் வீடிப்பிக்காமல் மாரித்துவனுக்குமாக்குள் வீடிப்பிக்காமல் மாரித்துவனுக்கும் உறவமுறையானுக்கு கிரும்புக்கும்கள் கடிப்பிக்காமைல் மாரித்துவனுக்கும் விடிப்பிக்காமாக்கு விடிப்பிக்காமாக்கு விடிப்பிக்காமாக்கு விடிப்பிக்காமாக்கு விடிப்புக்குமன்று கிடிப்படுக்கும் கடிப்படுக்கும் கடிப்படுக்கும் கடிப்படுக்கு கடிப்படுக்கும் கடிப்படுக்குற்கும் தன்றைக்கும் கடிப்படுக்கும் கடிப்படுக்குற்கும் கண்டியில் கடிப்படுக்கும் கடிப்படுக்கும் கடிப்படுக்கும் கடிப்படுக்கும் கடிப்படுக்கும் கடிப்படுக்கும் கடிப்படுக்குறைக்குறைக்குறைக்குறைக்குற்குருக்குற்கும் கடிப்படுக்குறைக்குற்குறைக்குற்குறைக்குறைக்குறைக்குற

B 5 6 60

i Diai

D.5 50

சேர்ந்துகொண்டு, இந்த இரண்டு உபதேசிகளும் இன்னுஞ் சிறிது கிறிஸ்தவர்களும் அவனைக் கொ ன்றகேன்று அவ்வூர் மஸ்திறத்திடம் அவர்களுக்கு விரோதமாகக் கள்ளமுறைப்பாட்டை ஏற்படுக்கிப் பிணத்தையும் காட்டிப் பொய்ச்சாட்சிகளாயும் மேத்தச் கூட்சமாய் உண்டுபெண்ணினூர்கள். இவ் விதமாய்க் குற்றஞ்சாற்றப்பட்டவர்களாப்புற்றி மி ரிகள் சீட்கம் ஆமார்க்கப் பேருக்குண்டாகவிருந்த கனவீனத்தைக் குறித்து எல்லாரும் பயர்திருந்தார்கள். ஆணும் தேவைசெயல் ஏற்படாதிருந்துதேயோனுல், அவர்களு க்க என்னசம்பவிக்குமென்று சொல்லுகிறது பிர யாசம். சாட்சி ஒப்பணக்கெள்ல்லாம் பூரணமா ய்க் கேட்டு வினங்கினபோது, இவர்கள் கொன்றுர் களேன்ற அந்த மணிவேவளயிலேதானே மேற் சோல்லப்பட்ட இரண்டாம் உபதேசியானவன் அந் தஊருக்கு மிசியோளுியாயிருந்த மெஸ்தர் தோமா ஸ்என்பவர் படுத்திருந்த அந்த இடத்திலே தானே கூடப்படுத்திருந்தானென்றும், அன்னேரம் அவன் குறட்டையிழத்துத் தன்னுடைய நித்திரையைக் தழப்பினதினுல் தான் அவவன அருட்டி விருர்தை யிலேபோய்ப் படுத்திருக்கச் சொன்னதென்றும், சத்தியத்துடனே சொல்லக்கூடியதாய் இருந்ததின லும், மற்றும் அவர்களுடைய ஒப்பணையிலே அசு கை கொண்டதினும், அவர்கள்செய்த தமாலோ சுஷுமுற்றும் வெளித்தப்போயிற்று. ஆகையால், உபதேசிகள் விடுதலையாக, முறைப்பாடுகாருக்கு அக்கிண கிடைத்தது.

ஆபிரிக்காக்கண்டத்தை ஆராய்ச்சிசேய்கிற வர்களுடைய நன்முயற்சி.

ஆபிரிக்காக்கண்டம் மிகவும் பெரிதாயும், உஷ டணபூமியாயும், பல பாலைக்காரரால் கையாட்சி செய்யப்படுகிறதாயும் இருக்கின்றது. இக்காலத்தி ல் வடதிசையிலும், தேன்திசையிலும், கடலோர ங்களிலுமுள்ள சில நாடுகள் ஐமோப்பா கண்டத்தா நால் அறியப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல் அதின்ம த்தியபூமி இன்னும் காட்சிக்குத் தென்படவில்லை. அதைக் கண்டறிவதற்கு அத்திசையை மோக்கி அடிக்கடி பிரயாணம்செய்தவர்களில் சிலர் சனங் களுடைய மூர்க்கத்தினுலே கொவையுண்டார்கள். சிலர் அர்தப் பூமியிலுள்ள உஷடணத்தின் அகோ சத்தினும் போசனதாழ்ச்சியினும் மாண்டுபோ ஞாகள். சிலநாளுக்குமுன்னே முன்று கல்லிமா ன்களம் அவர்களோடே சில உதலியாள்க்களும் அந்தக் கண்டத்தில் முன் கண்டறியப்பட்டிராத இடங்களைக் கண்டறியும்படி வடதிசையில் இறங் கி இப்பொழுது ஏறக்குறைய நடுமையமான போர் நூ என்னும் பெரிய தேசத்தில் சேர்ந்திருக்கிறர்கள். அந்த வித்துவான்களில் ஒருவன் தன் அளவுக்கு மிஞ்சின் கடுப்பயணத்தினுல் இறந்துபோனுன். மற் றவர்கள் எல்லாரும் சுகமேயிருக்கிறுர்கள். அவர் கள் தங்கள் பிரபாணத்தின் ஆரம்பம் முதல் கண் டதேசுக்கவளயும், நதிகவளயும், மலைகவளயும், ச னங்களுடைய ரிலைமைகளையும், தொழில்கவள யும், மதாசாரங்களையுங் குறித்து ஐரோப்பாக்கண் டக்கிலுள்ள கங்கள் சினேகிதர்களுக்கு எழுதி அறி வித்திருக்கிறர்கள். அவர்கள் தொடங்கின் பயண த்தைத் தென்திசையெல்லைவரையும் முடிக்கவே ண்டுமேன்று ால்ல உறுதியடைந்திருக்கிறுர்கள். அந்தக் கண்டத்தில் அரேகம் பாஷைக்காரர் விக் கிரகாராதவணக்காரராயிருக்கிறுர்கள். அவர்களில் அகேகுக்குள்ளே குகுமான வழக்கமுண்டு. அ கேகர் கமமாமிசம்போசிக்கிறவர்கள். அவ்விடத் சில் மகம்மதமார்க்கத்தார் அகேகர் உண்டு. அ வர்களும் அங்குள்ள விக்கிரகாறாதவனக்காரும் யுத்தத்தில் தோற்றுப்போனவர்களையும் சிறையா கப்பிடிக்கப்பட்டவர்களாயும் பிராசீல்ஸ் என்னும் தேசத்திலும், கியுபா என்னும் தீவிலும் கொண்டு போய் விற்றுவருகிறர்கள்.

அங்கக் கண்டத்தில் இப்போழது பிரயாணம்செய்கிற வித்துவான்கள் ஆலோக உபகாரிகளாய் இரு க்கிறதிஞ்லே தாங்கள் நீர்மானித்ததைச் செய்துமு முக்கவேண்டும் என்று ஐரோப்பாக்கண்டத்தாகும் அரேரிக்காக்கண்டத்தாரும் மிகவும் லிருப்புகிறர்கள். அவர்களால் கண்டறியப்பட்ட தேசத்தார் ஐரோப்பா அமேரிக்கா எண்ணும்கண்டத்தாரோடே ஐக்கியமாய்ச் சாக்குகவருக் சொண்டும் கொடுத்து மிருக்கவும் அற்முகமூலமாய் அவர்கள் அடி மையையாபாத்தை கிறுத்தல் செய்யவும் ஏனவாய் இருக்கிறதுமல்லாமல் கிறிஸ்தமார்க்க போதகர்களும் அக்கிறதுமல்லாமல் கிறிஸ்தமார்க்க போதகர்களும் அக்கில வேதாகமத்தை மொழியோர்த்துப் பிருசித்த மீபண்ணி, இரட்சண்ணிய போதவனசெய்யவும் ஏனவாயிருக்குமேன்று கம்புகிறதற்கு இடமுண்டா மிருக்கின்றது. ஆனையால் அவர்களுடைய பிரயாசும் வாய்க்கும்படி கித்தர் கிருடைசெய்யக்கடவர்.

MORNING STAR.

Jaffna, Chursdan, April 8, 1852.

GOD VISITS THE SINS OF PARENTS UPON THEIR CHILDREN.

Many are disposed to deny this. But God declares in the 2d commandment that he visits the iniquities of the fathers upon their children even to the third and fourth generation, as well as shows mercy to the children of the righteous to a thousand generations. In modern times the developements of the great temperance movement have wonderfully illustrated this divine declaration. Many years ago it was neither known nor believed, that the children of drunkards are any more likely to become intemperate, than the children of sober people. But we have in our long life observed some scores of cases most clearly illustrating this great truth. Those who are disposed to deny this should look around them and see it illustrated many other ways. Do not the children of consumptive parents inherit that disease? And are not many other diseases obviously hereditary in families? If parents squander their property by intemperance, or by any other course of criminal indulgence, will not their children suffer, and often very severely in consequence? But we see this especially illustrated among the Tamil people. They are suffering the tremendous evils which come upon them in consequence of the sins of their forefathers for thousands of years. This refers not merely to their corporeal nature, but to their minds and to their character. Their fathers have lived in all the debasing practices of heathenism and their children suffer from this cause. "Adam begat a son in his own likeness." Not merely a natural likeness, but a moral one also, and with all the efforts that can be made to give this people a Christian education, it will be several generations before they will rise in point of moral character, even to the level of the Saxon race.

A few days ago we were urging upon our native assistants the importance of their taking the lead among their countrymen in the great work of moral reform in this province, not merely in abstaining from intoxicating liquors, but also from chewing betel and smoking tobacco. One of them replied, "We are trying, sirvery hard, to do all these. But we find it very difficult. We are suffering from the sins of our fathers," and without doubt, he told the truth.

Another case illustrating this great truth came under our own observation, and, as it is rather peculiar, we will relate it. After the birth of the three eldest sons of a family, the father fell into habits of intemperance, being tempted by the fashion of the evil times in which he lived. While thus intemperate, a fourth son was born, who was as robust and active and intelligent as the others,-received an education, and become a lawyer of some eminence. But unfortunately he inherited a strong thirst for intoxicating liquors and for tobacco-become a poor inebriate-reduced a lovely wife and children to beggary and disgrace; and though before his death he became the president of a total abstinence society, yet his constitution was too far undermined to enable him to recover his health, and he sank into an untimely grave, leaving his pious levely wife, whom he vowed in his youth to cherish and support-leaving her and her children in poverty and disgrace, to sustain themselves by their own efforts, or to depend on the cold charities of the world. The three elder brothers never manifested any inclination to use the poisonous cup. That poor inebriate, dear readers, was our own brother, who, in his youth bid as fair to rise to eminence in his profession and to become an honor and a blessing to his family and to the world as any other member of the family. But what blighted prospects! What suffering and ruin to his family and others followed in the track of sinful indulgence ! Do you wonder that we are the warm friends and zealous advocates of total abstinence from all that intoxicates? We are resolved by divine help, to continue to raise our voice of lamentation and warning on this subject till even the poor inebriate shall listen to our calls, and rise from the depths of degradation and misery into which he has fallen, to the dignity of a man-a child of God-an inheritor of the kingdom of heaven.

What a powerful motive is here presented to all pa

erents who love their children! Do they wish them to be virtuous and happy in time and through eternity? We need not answer the question. They will then flee from sin themselves, and lead lives of purity and virtue, lest God visit the iniquities of the fathers upon their children even to the third and fourth generation. What parent would be willing, when summoned to appear before his judge at the great and final day of reckoning to have his children rise up and accuse him as the author of their rain?

TEMPERANCE MEETING.

An interesting temperance meeting was holden at Wannarponne on the evening of Friday, April 2d, attended by a very large number of natives, who listened with great attendion We give but a brief notice of one of the addresses on the occasion.

Henry Pole, Esq., the Chairman of the meeting, on addressing himself to the gentlemen present, expressed a wish that he might have occasion to say ladies as well as gentlemen, as we should be strengthened and encouraged by their presence.

Mr. Poor, on referring to the introductory remark of the Chairman respecting the ladies, deemed it appropriate to relate an incident that had just then taken place.

As I was leaving home, he observed, having been delayed beyond the appointed hour, a letter from the tapped was put into my hand, which I had no time to read till I found myself comfortably seated in the bandy on my way to this meeting. The letter thus hastily received proves to be no other than a full and highly gratifying response to a communication which I addressed to a lady on this island some five years \$20\$, on the subject of teetotalism.

It would not be allowable for me to read in course and at length the many pertinent and gratifying remarks the letter contains; but risking the consequences of taking undue liberties with so delicate and confidential a trust, many weighty considerations do constrain me to read at least a single short paragraph from my fair correspondent's letter. But lest, Mr. Chairman, I should not do fill justice in Tamil to the paragraph which I venture to read, I must request the assistance of your interpreter to translate as I read it from the English. The paragraph is as follows:

The paragraph is as follows:

"For 14 years I regularly took a glass of beer at tiffin and dimer, having been told I ought to do so, as ladies required it in a tropical climate," (while pausing for the interpreter to do his part. "O'lis too precious to be broken up, give it at once in the Eaglish.') I then proceded "a trial however of the water system for the last four years, convinces me of the erroneousness of this doctrine, as I now enjoy the best of health."

What a noble testimony, Mr. Chairman, is this! how full and free;—how unexceptionable,—how timely for us—how indeed like a voice from on high, and from the very queries from which you were earnestly desiring contenance and apport. Here you have the presence and support, at least of one lady, though by proxy. In the light of this valued commingation, I think I distinctly see a proof and pladae, that a new corps is about to be raised on the island, and who, appropriately enlisted, are speeddy to come forward to out and in the landable enterprise; in which we ourselves are enlisted and pledaed. Even now may we begin our rejoicing, in the way of blest anticipation, that, as it has happened in offer countries,—in this very enterprise that the neaders sex have shewn themselves to be the stronger, thus is it destined to come to pass in this our fair isle——and which indeed, as song will have it, is "the fairest isle of the ocean."

Kossuth.—The Washington correspondent of the Boston Recorder, under date of Jan. 17., 1852, thus speaks of this illustrious man:

speaks of this illustrious man:

Kossuth has at longth left us, much to the relief of the Austrian and Russian ministers, neither of whom, has "demanded his passports," though sorely irritated that a traitor and rebel doomed by their masters to the gallows, should be honored with triumphalmarches in this country. Having bewitched the people here, he has gone to the west to repeat the operation there. Everywhere he sows seeds that find a quick and congenial soil. Whatever be the impression left of the expediency of his doctrines, it is undoubted that his mildness, frankness, simplicity of character, and lond devotion to the principles he has adopted, have deeply affected all classes. Perhaps the man has not appeared among us, certainly not the foreigner, who has obtained such a control over the public mind. He will kindle a conflagration in the west.

Gon a Rewarder.—Just as the owners of palmyra gardens in this province are from moral and prudential considerations, binding themselves under pains and penalties not to allow the produce of their trees to subserve the purposes of intoxication and its concomitant abominations, "a discovery," has been made in the providence of God—made too by a tectotaler, (see the first article of our last issue) which stamps a new and an increased value upon the whole business of palmyra cultivation

ORGANIZATIONS FOR EDUCATIONAL AND RELIGIOUS PURPOSES.

fic object of the present article is to express in few convictions that in furtherance of the object of blishments in this province, the time has come for ly new and onward movement in the mission field. have sought systematically for openings in the lages around us, for the establishment of schools. e done for the two fold object of impariting ele-ristian instruction to the *poung*; and for cularging of influence for the more effective preaching of the e adult population. One of the many cheering course of labor bitherto pursued, is, almost a knowledgement, even by many of the most bigotof the province, of the existence of but one only true God-to whom they readily ascribe all they way learnt of the attributes and perfections of also, that the prevailing system of idol worship ently originated in apostacy from this one true stand the test of examination, either in the light at the bar of an enlightened conscience. On this of enlightened acknowledgment, it is, that we upon a new and advanced course of mission lubor. scipal villages around us, more especially in those schools have long been in successful operation, the first place formally erect a standard of truth sness in the form of a neat and substantial church, rated to the worship and service of the one true to Him, who " sent not his Son into the world to world but that the world through him might be

be more appropriate, or better commend itself to t of the more influential of the native community, bereas they have been long accustomed to worship ly and lords many," they now, in accordance ew convictions, make a formal acknowledgment stence-of their relations and obligations to him, ator-and of the reasonableness of learning and II, that they may secure his favor and blessing? villages there are at least a few of the professed of the true God. How can we best sustain them hem forth prominently to act the part of God's b the truth?

others, and it may be in the same village, whose ctions and aspirations of soul, are toward the God nem-and who gave his Son to redeem them; but of the people they do not avow their convictions appointed means for being guided into the way alvation. How shall these be found out and apaided, that they may secure the promissed blessessing Christ before men ?

ater number, almost in every village, have a vague I belief from what they have learnt from child-schools, that they ought to leave the aboninations ship and yield obedience to the commands of God this large and constantly increasing class of the be reached and wrought upon, that they may not th of God in unrighteousness to their own ruin? y, how are the unthinking multitude to be reached ed, who are governed mainly by the religious I practices of their superiors to whom they are in

Our reply to each and all these questions is, g the appointed instrumentalities to the very doors t mass of population, in their respective villages, nlightening and levening process of the gospel of een long in operation.

rifically to present what we have in mind, as a onward movement in the mission field, we observe ie great account we now make of the spacious our mission premises, as places of rendezvous for d for preaching should be no substitute for Chriseat degree sustained by the natives themselves, oriate aid from missionaries. We would have the hether few or many, formally give place for the of Hosts to dwell among them-in the stated adof the ordinances of his own appointment—or-ke calculated to secure the ends of his own woranifestation of his power and glory, and the temternal welfare of men who will submit to his or-

ternal welfare of men who will submit to his orgovernance. "The blessing of the Lord; it maketh
e addeth no sorrow with it."
more particularly 1. We would, that the villagers
e, voluntarily offer, and legally secure for the obgible site for the extention of a village church, which
as a part of the appropriate means for awakening
obtaining a congregation in the village—the inel invited to furnish one-half of the expense of the
tliage-fither in money, building materials, or labor,
an that the other half be furnished for them from
surfer.

on the completion of the church edifice, the public God be commenced and stated services perform-vantive preachers, catechists, or clders, and oc-by the supermending missionary.

4. In a village where the contemplated organization may exist, the inhabitants will naturally be divided into four classes, who are to be distinctly contemplated, and appropriately dealt with, viz: 1. Churchmenhers—persons admitted to Christian fellowship on a public profession of their faith in Christ by baptism. 2. Catechamens who have publicly renounced idulatry, and who manifest by their attendance on the appointed means of instruction, their wish and intention to join the Christian chrene. 3. Inquirers after religious truth, who evimes their interest by contributing in some way to the support of the establishment; and finally, 4. The villagers and who, in the outset will ordinarily form the great bulk of population. This very numerous class are indeed the people to be "sought out," and cared for, and to whom our commission emphasically appartains.

3. Whenever a village opens anto the Lord in the manner abuve specified, there of course should be efficient mission schools for the rising generation of both sexes in their own learning—and who, in English school whenever and wherever the villagers will promptly meet one-half of the expense. And wherever such an organization may exist there should be a village. However, for the benefit of the first three classes of villagers will promptly meet one-half of the expense. And wherever such an organization may exist there should be formed, in the first instance, of books now in readiness to be appropriated to such an object, i. e., copies of the sacred or acles, either entire in one volume, or in ten small volumes—copies of the three series of the J. R. T. Society's publications both in seperate numbers, and in bound volumes—also treat enhances, such as Pilgrim's Progress—Rise and Progress, &c. A copy of the Morning Star, from the commencement in eleven bound volumes, and copies of standard school books,—amounting in all to about 175 separate publications. Such a library with the enlarged from time to line as the mediation and ability of the villagers might dictate.

poll-tax to government.

If would now he in place to state some of the contemplation of dependence of the contemplation of the state we have briefly described; but of this our present limits will not

In the last number of the Star, I read with great pleasure an article headed "A new and important discovery" and I now write these lines by way of an additional article on the same subject. The introduction of the பணக்கும்கு (palmira root) into general we both among Europeans and natives, us well us its exportation to every quarter of the commercial world, will not only tend to cohance the importance of the extensive palmyra groves which are to be seen in every part of this province, but will also give employment to rast animbers among the industrial classes. It is at present comewhat difficult to venture on an exact calculation of the large amount of good which will undoubtedly accrue from this discovery; particularly so as nothing satisfactory is known, (at least to me) of the amount of time, expense and labor which may be saved by the substitution of a grinding mill in the place of the common pestle and mortar. But calculating at the medium rate, and even supposing that the present imperfect process of pounding is continued, no small benefit will follow the discovery made by Mr. Spaulding. It will establish the commercial prosperity of the province or a sure basis. It will be a great advantage when such a common (and now not very dear) thing as the palmyra root becomes one of the staple commodities of export from Jaffia. I may resume this anatter again. Yours truly, Johannes. same subject. The introduction of the பணங்கிழங்கு (pal-

THE FIRST SIGHT OF A LOCOMOTIVE.-The Bombay Times, speaking of the late introduction of the locomotive on the Bombay railway, and of the emotions excited in the beholders, makes this remark:

"The first feeling of Europeans who had not before ne hist icening of ratiopeans who has not before seen a locomotive, on observing the monster with its enormous train move off so sweatly and softly that it seemed as if it might have tugged the fort itself with-out inconvenience, was to take off their hats and cheer—the triumph seemed perfect and complete. The more phlegmatic native first stared in amazement The more priegmand native tist stated in amazement and next gave utterance to the sentiment that it is no wonder that those who could contrive or construct such things have a great name over the world.

The "American Almanac" says there are no less than 217 colleges and professional schools in the United

A bad book is a thief of the worst kind.

NATIVE FEMALE EDUCATION, No. 1. Introductory to a number of articles, in the form of a his torical sketch of early efforts for the promotion of female education in our mission field, we deem it appropriate to give some extracts from communications on this subject, which at different stages of progress, we have had the pleasure to receive from individuals in the highest situations of power and influence in the island.

The object of thus introducing the subject in hand to the readers of the Star, is, (1) to present a weighty testimony to the value and importance of native female education, as a prominent branch of mission labor, by those whose position in society and in the government of the island, gives them every opportunity of rightly estimating the bearings of the subject upon the community at large. And (2) to awaken in the minds of the native population a fresh impulse for more extensive and more efficient efforts in this department of edg. cation, as the appropriate means for native improvement and national advancement.

The first extract we shall present, is from a communication received from Sir Richard Ottley, formerly Chief Justice of the island and written ten years from the time of his first visit to our mission stations. We have great pleasure in having, occasion thus publicly to advert to the name and to the doings of this distinguished philanthropist, masmuch as in early times he was truly a "friend in need" to our mission, and in an important sense, the patron of our scientific and theological seminary at Batticotta-certainly as it regards the principal building of the establishment which now bears the name of "Outley Hall." To the erection of this building. he contributed the sum of £100,—and by his presence and influence at the annual examination of the institution during his long residence in the island, he rendered important and timely assistance not to be estimated by pounds and shillings. The letter from which the following is an ertract, was addressed to the principal of the seminary, dated Colombo, Nov. 29th, 1828.

My DEAR SIR:—"As I may not be able to visit your sistions again previously to my departure from Ceylon, I take the present opportunity of addressing you on several points connected with the system on which you are proceeding, and which I witnessed in operation on the day of your last annual configuration." After giving his views on several important matters relating to the seminary at Batticotta, Sir Richard procedure.

which I witnessed in operation on the day of your last sumal examination." After giving his views on several important matters relating to the seminary at Batticotta, Sir Richard procedes:

"The next point to which my attention has been directed is the education of fenades; and your plans and exertions, for the purpose of enlightening their minds and elevating the moral standard amongst them, have met my unqualified approbation, and shall receive, as they have received, my heavy co-operation. They are, it must be confessed, novel, and the difficulty of introducing them has been magnified in consequence of their novelty.

When we consider how much the notions and principles of early youth are likely to be influenced by the character and conduct of mothers,—how essentially the happiness and respectability of females depend on the behavior of wives to wards their husbands, and of mothers towards their children, as well as the weight and influence in society which one bild of the human race must necessarily possess—and when we further add to this account, the consideration, peculiar to the district of Jalina, that the landed property is principally vested in females, in very great array of arguments can be required to evince the importance of communicating to them that instruction which is necessary to enlighten them, and lead them to the knowledge of true religion. I have only to advise you on this part of the subject, that habits of industry and economy, be recommended and enforced, at the same time that moral and religious education is imparted.

By making the evidences of Christianity a part, and a prominent part of native instruction, the children and particularly those more advanced in years and information, will be taught to give an answer to every one who demands a reason for their change of religion, and change of conduct; and whilst with one hand you are endeavoing to destroy the system of idolatry which now prevails; you will employ the other in crecting a system which shall be built upon the sare founda

A SWARM OF BEES WORTH HIVING.
B patient, B prayerful, B humble, B mild,
B wise as a Solon, B meek as a child,
B studious, B thoughtful, B loving, B kind,
B studious, B thoughtful, B loving, B kind,
B studious, B pradent, B trustful, B true.
B cautious to all men, B friendly with few.
B temperate in argument, pleasure and wine,
B careful of conduct, of money, of time.
B cheerful, B grateful, B hopeful, B firm,
B peaceful, benevolent, willing to learn;
B courageous, B gentle, B liberal, B jost.
B aspiring, B humble, BECAUSE thou art dust;
B penitent, circumspect, sound in the faith,
B netive, devoted, B faithful till death;
B honest, B holy, transpurent, and pure,
B dependent, B Christlike, and you'll B secure.

OPERATIONS OF THE MAINE LIQUOR LAW.—A felegraphic despatch, dated Portland, Jan. 24th, says:—
"About 40 casks of liquor were seized on board the steamer St. Lawrence, this morning. Arrangements have been made by the Mayor to search every steamboat, and railroad train, arriving from Boston, for sungerled lignor." smuggled liquor.

God's Providential Care.—The following account of a mischievous plan to injure and destroy two catechists, and the manner of its defeat, we copy from Rev. Mr. Penitt's interesting work on the Tinneyelly Mission:

The catechist of one of the villages, together with the assistant inspecting catechist, called upon the headmen of either that or a neighboring village to punish and restrain a heathen man living there, for an improper connection with a person under Christian instruction. The headmen finding the man guilty, adopted the practice usual in such cases of beating him, taking also a bond from him, promising better conduct in future. The man, impelled by vexation, and the narrive idea of bringing vengeance on his punishers, hung himself the same night; and his family and friends, regarding the headmen and the catechists as the cause of his act, demanded vengeance. The headmen frightened for the consequences, and having no great liking to the catechists, joined with the friends of the deceased, and presented to the native magistrate a charge of wiftal murder against these two catechists and some of the Christians, producing the body. False evidence was most ingeniously got up, and the case was committed to the essesions judge. Great was the anxiety felt throughout the mission for these men; and the dishonor to the Christian name likely to ensue, was dreaded by all. And, but for a most providential circumstance, it is difficult to say what would have been the result. When the evidence was thoroughly sifted, it was found that at the very hour named as the time of the murder, the assistant inspecting catechist. And Mr. Thomas himself, the missionary of the district. And Mr. Thomas being able to depose on oath, that at that very hour he had been obliged to wake this individual, and beg of him to retire to the verandah outside, because the strong nasal accompaniment of his slumbers deprived himself of the power to sleep; this circumstance, with others of a suspicious character, unravelled the whole plot. The catechists, to the great joy of the whole mission, were acquitted, and their accusers punished instead.

BENEFIT OF THE MAINE LAW.—The Hon. Neal Dow, Mayor of Portland thus speaks of the benefits of the anti-liquor law in that city. The statement is worthy the attention of candid men, and suggests the question, Will any thing short of such stringent measures stay the progress of one of earth's greatest curses?

"This law received the approval of the Governor on the 2d of last June, and the result of it has been, that in the short time which has clapsed, almost all the grog shops in the state are closed,—the only exceptions are a few places, where strong liquors are sold secretly to such persons as are known to the keepers—but even these will all be closed in a few months. Since the enactment of this law, the police of this city, has had little to do in the way of keeping the peace,—the watch-house has been almost without a tenant; there are few commitments to our alms-house—in the months of June and July only one. We already feel many of the advantages of the suppression of the drinking-houses and the tippling shops, with which our city abounded before the enactment of this law. It was estimated that there were in Portland at the time this law went into operation, about four hundred places where intoxicating liquors were openly sold; at this present time there is not one! Such has been the effect of a law upon this subject, stringent in its provisions, and summary in its processes, calculated to effect its objects. It cannot be resisted or evaded—therefore no attempts to do it are made. By the first of January, 1852, I think it will be said with truth, that there is no place in Portland where intoxicating liquors are sold as a drink, either secretly or otherwise."

Destruction of the Congressional Library. In our paper of Feb. 26th, we stated that the congresional and other public buildings had been burned at Washington, U. S. We have since learned that only the congressional library was destroyed, and that the loss to this is less than was at first supposed and can in part be repaired. A Washington correspondent of the Boston Recorder thus writes:

Much inconvenience is felt from the destruction of the library of congress. The blackened front of the capitol presents an unsightly appearance. The work of reparation goes slowly forward. Some small sums have been appropriated for repairs and the purchase of books. How great would have been the destruction, had the whole editine been wrapped in flames! Its cost was \$1,746,000. It covers an acre and a half of ground, is three hundred and fifty-three feet long, one hundred and twenty-one wide, and the extent of the capitol grounds is 224 acres, fenced in by a strong iron railing, four-fifths of a mile in length.

MISSIGNARY.—Many of our readers will be interested to know that Rev. John E. S. Williams, recently of the Wesleyan Mission at Jaffna, has been appointed as a missionary to the Hindu coolies at Demarra, in British Guiana, South America. Mr. and Mrs. W. sailed from England for Demarara on the 17th of Jan-

Christians deaving there can at the Throne of Grade.—It is related of a Frenchman, that he visited his chapel in Paris to pay his daily devotions, and finding no priest in attendance, he walked up to the altar, with a low bow laid his card upon it and retired with great complacency, that he had offered an acceptable sacrifice to the Lord. But is the Frenchman alone in this mere complimentary presentation of respects? Are the hurried morning devotions of many professed Christians any better than laying a card upon the altar? And are they not as well satisfied with their brief and unthinking approaches to the throne of the Almighty, as the polite Parisian? Prayer, as we believe, is never truly offered, unless we secure spiritual communion with God. The heart must be warmed with live coals from the altar, and God's presence must be enjoyed, before we are prepared for the toil and duties and disappointments in life. A man who truly communes with God in the morning will keep himself in a calmer, holier mood through the day. There will be an equable frame of the mind and a cheerful seriousness of demeanor, through all the exciting events in which he may be called to mingle, which will shew the observer where he has been, and where he obtained that etherial, unearthly temper. The Christian who truly begins the day with God, will pray when he goes out and when he comes in, will recognise the divine hand in all the events which transpire around him, and will live in heaven while he lives on the earth. We say then to all men, and especially to all business men, see that your morning devotions are thoroughly performed. Stay in your closets ill your hearts are melted with a view of your sins and of the preciousness of the Savior, and till you obtain that holy nearness to Him which will be your solace, comfort, and protection through the day.—Boston Congregationalist.

THE POWER OF THE PRESS.—The following statement, showing the number of presses and persons employed in the four largest publishing concerns in this city, affords some idea of the great moral power that

Harpers' establishment, 20 presses, 400 hands.
Harpers' establishment, 20 presses, 400 hands.
The tract house, 13 " 275 " "
Bible house, 10 " 300 " "
Methodist book concern, 8 " 200 "
Total, 51 1,175

Total,
The number of presses includes only power presses.
But few, however, of any other variety are in use. Of
the hands, about 420 are females, the majority of them
young girls.—New York Journal of Commerce.
Of the "Methodist book concern," the least of the
above, the New-York Observer says: "In the course

Of the "Methodist book concern," the least of the above, the New-York Observer says: "In the course of a year, about \$20,000 worth of paper is consumed, 50 tons of paper board, and large quantities of other binders' materials. The expenses in the bindery last year, for materials and wagus, were \$49,172. The publications of the book concern are mostly sterestyped. They are not far from 1,500 in number, including, probably, 900 Sabath school books. Three newspapers are published in the establishment, whose aggregate circulation is \$140,000, namely: The Sunday School Advocate, \$90,000; Missionary Advocate 30,000; Christian Advocate and Journal, 30,000. The moral influence of such a deluge of printed mater as goes out from that single building, must be immense."

The Past and the Present.—For twelve centuries after the apostles, men continued to regard the enth as an extended plain, and to sail by the stars and cling to the shores; and not till long after that, did the mariner boldy venture across the cosan. Mind too had no such mighty instruments to work with as now, for exerting influence on mind near or remote. The invention of the printing press preceded but a few years the discovery of America; and the use of machinery in working the press, or that wonderfol machiners in working the press, or that wonderfol machiner alled the power-press, which can print fifteen hundred or two thousand copies of the New Testament in a day, is a device of our own age. I need not add, that associations on a large scale for propagating the gospel, except in the form of monkish institutions, are all of recent date,—the result of that intelligence and large inter-community of thought and feeling and freedom of action, which belong to the age of printing, and distinguish the protestant world of modern times. So far as the apostolical and later ancient churches were able to act together for the propagating of the gospel, it was by platoons and companies, while the evangelical churches of our day act by divisions and attries, with the momentum of weat misses.

armies, with the momentum of great masses.

Rev. Dr. Anderson, Sec. A. B. C. F. M.

New Printing Press.—Mr. Montague, editor and publisher of the Prinsfield Eagle, has invented a power press on which be now prints his paper. The work looks well for a new machine, and we sincerely trust his skill may be rewarded with complete success. We have never seen the press and cannot describe it. We understand it will print 2,000 sheets the hour, the forms being fistened in an upright position, and the impression given by a cylinder. It may be worked by steam or hand power, and can be made at a cost of \$650 for single cylinders, and \$750 for double cylinders. Such a machine is a great desideratum among newspaper printers.—Springfield (U.S.) Republican.

Religion in the United States.—De Tocqueville's work on democracy in America, has enjoyed a very great popularity in France, having passed through thirteen editions. In reviewing it, M. Chevalier, who is himself well acquainted with the U. States, says:

"It is easy to shew how much the success of the democratic republic in the United States is due to the religious feeling of the people. In Europe most of the disorder in society has its origin in the domestic circle, and not fish from the nutrial conch. Frequently the European finds it difficult to submit to the powers of the state, only because tumultuous passions agitate his own dwelling, and that he is there a prey to the uneasiness of the heart or the instability of desires. In the United States the residence of the critizen is the image of order and of peace. North America, acc., line to the unanimous opinion of all who have visited it, is the country where the conjugal tie is most respected, and where conjugal happiness is the most appreciated. This good state of morals in America has its origin in religious faith. Religion would probably be powerless to restrain man in presence of the temptations will which he is assailed by fortune but it reigns supreme over the mind of woman, and it is woman who forms public morals. As long as Americans shall preserve the severity of their moral conduct, they will preserve the democratic republic. If their morals become religion has been deprived of its authority. Instead of a free nation there will be a degraded mass, governed by the corrupt rich. Republican institutions may exist in name, but it has how may be the severity of the Republican institutions may exist in name, but the hame will become a deception. It will be like the Roman republic, which existed inname under the Cazurs, but the reality of which had completely disappeared. In the United States religions dogoas. Christianity, these religious dogoas. Christianity, the termal adhesion which is manimous the remaining the political world may appear to be a magnetic for the duration of the termal adhesion which is unanimous the summans.

The Railways of the United 8
gress of America in every element of the and greatness, is well excemplified by rapidity and amount of railway consistent of the past thirty years. The American Is Jan. 18th, 1852; contains its annual number in operation and in construction and in entirely and all the railways in the United Strike is 337; the number of miles in open number of miles in course of construction is 22,795. The operation and construction is 22,795.

The Maine Liquor Law.—The tempts are continually being nade tion of the famous Maine Liquor 1 the utmost vigilance on the part of event persons from transgressing.

last week, a coffin filled with the 1 taken to Portland. It was suppossione would think of examining a cone would not be found to the state of the fraud, and the fiquor was continual course of things, the coffin in this case conducted the body but the spirit.—Boston Traveler.

QUICK WORK.—"Commedore" Vanderbilthas carried out a new steamer, the *Central America, of 400 tons and is taking her up the repids to navigate the Nicarogna Lake. He says: "You recollect that I had her built in 27 days. She lay in New York some six days waiting the departure of the *Daniel Webster, and 10 days bringing her here, a distance of 2,200 miles by sea. The whole time, from the first stroke of a hammer towards her construction, is but 43 days. Let some one try to beat it."—New York Evangelist.

Berner's Pleasers.—One of Bishop Burnet's parishioners, being in great distress, applied to him for assistance. The prelate requested to know what would serve him, and reinstate him in his trade. The man named the sum, and Burnet told the servant to give it to him.

"Sir," said the servant, "it is all we have in the

"Well, give it to this poor man; you do not know the pleasure there is in making a man glad."

SWIFTNESS OF BIRDS.—A vulture can fly at the rate of 150 miles an hour. Wild geese can travel at the rate of 96 miles an hour. The common crow can fly 25 miles, and swallows, 92 miles an hour. It is said that a falcon was discovered at Malia 24 hours after the departure of Henry IV, from Fontainbleau. If true, this bird must have flown for 24 hours at the rate of 57 miles an hour, not allowing him to rest a moment during the whole time — Chember's Ellinburgh, bar mil

urch doors enter in bil, repent of sin; avenly rest to win

o your calling go; what good you can with God and man :

life is but a span -give away and earn

Own your fault, if in the wron Put a bridle on your tongue. Standay—thank God and aing;
Tribute to his treasory bring;
Be prepared for terror's king.
Thus—your hopes on Jesus cast—
Thus let all your weeks be past;
And you shall be saved at last.

Don't fret-Don't fret ;

Dan't feat

DON'T PRET Don't fret—
They can't injure you a whit;
If they find you heed them a
They will soon be glad to quit: Is adversity your lot?

Don't fre Don't fret.

Christ, the mighty Corner-stone : Whom God helps, his work is done

Friday-for the truth be strong;

Fortune's wheel keeps turning round, Every spoke will reach the top, Which, like you, is going down:

.—The expectations of great improvement in erument of Siam, which were so liberally inin on the accession of their present majesties to see of that kingdom appear to be in a fair way of salized. The Singapore Free Press of the 30th brings us two most important documents issuhe senior king of a tenor with the different from blic documents hitherto received from Siam. sent rulers of that country, who have long been ed with the American missionaries, and who ustomed to appreciate European intelligence once abandoned the policy of exclusiveness so ursued by the Indo-Chinese races, and have heir country to the great community of nations. It proclamation is probably the most remarkament ever published by an oriental sovereign, acrates principles and ideas which would remore not the most liberal of European dynastics, dislike of the old king to the admission of aries frequently placed the American mission difficulty, and effectually prevented them netrating into the interior. In future, however will be allowed to travel about at pleasure, to to whomsoever they will, to have their own and their own centeries, and thus in life and set the people an example of a purer faith, ntroduce through the length and breadth of the ennobling truths of Christianity. Already we a nucleus upon which to work. The second of the Karen tribe, which in Burmah has emhirstianity by thousands, and is rapidly "being di into a nation," resides in Siam, and is ready to and to accept the gospel. The Siamese ves are among the least prejudiced of Asiatic di ina few years, the missionaries of the West, evers of civilization, will have founded a systrogressive improvement, which neither monopium will be able to destroy. ne senior king of a tenor wider different from blic documents hitherto received from Siam. rogressive improvement, which neither mon-opium will be able to destroy. Friend of India, Fcb. 26, 1852.

H OF A CATECHIST AT TISSEVELLY.—"On to of his death, about 11 o'clock, he said he to wash and cleanse himself, and directed bring him water. When they had broughtit, to wash and cleanse himself, and directed bring him water. When they had broughtit, seed his teeth, washed his face, bunds and feet, r having cleansed his finger-nails, he removed nents he had on, put on clean ones, and hegan is an exhortation to us; but the phlegm in his as so exceedingly troublesome, that we could che few detachied words of what he was say-flerward he clasped his hands and remained to heaven. Shortly after, opening his eyes, nimed: 'Behold, the great ones are coming, pay my respects; bring me two limes.' He in into his hand, and looking up to heaven, pay. After which he told us to lay him. He then laid down for the last time, and recomposed and happy till the moment of his c.'—Timecelly Mission, page 185.

in View or Religious Liberty.—Bishop has been so effectually pressed by Mr. Greely, ? the New York Tribune, that he has come out his position, as to religious liberty. The subfit is, that it would be very wrong in this countengland, to impose any restraints on religerty, because in that case, it would be the Rotat would endure the restraints. But in Italy be wrong not to impose restraints, for there be wrong not to impose restraints, for there sm would suffer if Protestants were not re--Puritan Recorder.

DESTITUTION .- Three hundred families were DESTITUTION.—Three hundred families were a Bigle distributor in Cincinnati, who had sen a Bible: most of them were foreigners. ceive him as an angel of light; they would a by the hand, while the tears streamed down es, and pour forth the expressions of their grather have been assistant of the contract They have often son; that they had heard erica is a fine country, and has a good people; never expected to see such things." He has nown a foreigner, newly arrived, to refuse a Boston Recorder.

OVERLAND INTELLIGENCE.

We have London dates to Feb. 24th. The most-important item of news is the resignation of the ministry of which Lord John Russell was head, and the formation of a new one, Lord Derby being Prime Minister. The names of the other officers are, Chancellor of the Exchequer, Mr. Disraeli; Home Secretary, Mr. Wrippole; Poreign Secretary, Lord Malmesbury; Colonial Secretary, Sir.J. Pakington; Lord Chancellor, Sir E. Sugden; Lord President, Lord Losdale; Lord Privy Seal, Lord Salisbury; Board of Control, Mr. Herries; Board of Trade, Mr. Henley; Woods and Forests, Lord J. Manuers; Admirally, Duke of Northumberland; Postmaster General, Lord Hardwicke.

Mr. Layarde, Mosse last cargo of Ninevelt antiquities had just arrived at the British Museum, has been appointed one of the under secretaries at the foreign office.

FERANCE.—A new "organic decree on the press" ordains that no periodical, treating of political matters or social economy, can be published without the previous authorization of government, that the nauthorization irreduction of foreign journals is prohibited under penalty of fine and imprisonment; and that caution money amounting to £2,000 shall be required for a daily paper.

BLIGIUM.—An approx purposition of 5,000 men has been

that earlion money amounting to £2,000 sinu to require con-a daily paper.

Bit.GIUM.—An army augmentation of 5,000 men has been ordered, and measures are in progress for strengthening all the national fortifications.

SPAIN.—The queen has recovered from the wound inflicted by the assassin Merino; but her spirits are much depressed, and it is said she has only been prevented by the energy of those around her from resigning a crown which has exposed her to such dangers.

EARLY RISING.—A talented physician remarks that "Early rising is the stepping stone to all that is great and good. Botherne mind and the body are invigorated by the practice, and much valuable time is gained that is lost to the sluggard. It is the basis upon which health and wanth as founded. The control of the control that is lost to the sluggard. It is the basis upon which health and wealth are founded. The early morning is the best period for reflection and study; for it is then, after refreshing sleep, that the mind is most vigorous and calm. The statesman, as well as the merchant, arranges his plans for the coming day, and all passes smoothly; while he who wastes his morning in bed loses much of the most valuable commodity in life—time—tokich is never required. Early rising will often make the poor man rich; the contrary will too often beggar the wealthiest. It will do much towards making the weak strong; and the reverse will enfeeble the strongest. Second sleep often produces headache and languor. There is nothing more true than that—the that loses an hour in the morning seeks it in vain the remainder of the day. All our great men have the remainder of the day.' All our great men have been early risers; for instance—Newton, Franklin, Wellington, Shakspeare, Milton, Reynolds, Hunter, Flden and Frediric, Elden and Erskine

The SLAVE TRADE.—The vigilance of British cruisers, the treatise effected with native chiefs, the progress of the colony of Liberia, the co-operation of the Portuguese authorities, and the friendly assistance of the French and American officers, may be said to have extinguished the slave trade of western Africa as far as the line; and in the course of some eight or ten months, it has been well-nigh destroyed on the coast of Brazil, by the combined operations of the Brazilian government and the British cruisers—not more than half as many slaves having been introduced into Brazil in 1850 as in former years, and very few having been brought in, the first quarter of the present year. Brazil and England are now happily co-oper-THE SLAVE TRADE .- The vigilance of British cruisyear. Brazil and England are now happily co-oper-ating for the extinction of the traffic.

A man may be great by chance, but never good by

WEBSTER'S DICTIONARY.

A NEW lot of this celebrated and invaluable Die-tionary of the English Language, just received and for sale at £1. 10, plain binding; extra Russia, £1. 16. 6. Apply to the subscriber, at the American Mission Depository. T. S. BURNELL. Manepy, March 25, 1852.

ENGLISH AND TAMIL DICTIONARY.

New Edition.

The number of pages is 970, an increase over the first edition of 133. It also contains nearly 9,000 additional English words, and about 4,500 extra significations and uses of words, and is believed in many respects to be a great improvement upon the first edition. Notwithstanding its great superiority, it will be sold at the same rate as the first edition, varying according to style of binding. Price in plain binding 13s; half Russia 13s, 6d.; whole Russia 16s. For sale at the American Myssion Depositary.

Manepy, March 25, 1852. T. S. BURNELL.

FISCAL'S SALE.

In the District Court of Jaffina, Ramen chitty, Co partner of Latchemanen chitty of Corycoody, now at Vannarponne, Plaintiff, No. 3596, vs.
Mapaner Mooroogasen, his wife Sivagamypulle, his son Navasivayen and Modelinatchen, widow of Mapaner all of Attenualy Pattameny, Defendants.

NoTICE is hereby given that on Thursday the 29th, and Friday the 30th day of April next, at 11 o'clock in the forenoon, will be sold at the premises, the following lands, the property of the Defendants:

The following lands will be sold on the 29th of the

1st and 2d Defendants, situated at Atchuvaly south, and registered in the Thombo on the name of Natchen, wife of Poother.

A land called Manien simah, in extent 20 lachams varrago culture, with well, palmirah trees, illope trees, and plantations, bounded on the east by lane. on the north and west by the limit of Atchuvaly north, and on the south by Vairavial and others and lane.

Registered in the Thombo on the name of Valli.

natchen, wife of Kathergamer, and others.

A land called Keerampattey Pitchovilatey and other parcels garden, in extent 40 lachams varrego culture, with wells, bounded on the east by lane, on the north by Kanavathy and others, on the west by Katherga-mer and others, and on the south by Vaireven and

Of the 4th Defendant, registered in the Thombo on the name of Vallinatchen, wife of Kathergamer.

A Paddy field called Mookarriantalvo vayel, in ex

A Paudy included and an advantage and a state of the cast by Murugasen and others, on the north by Navasivayam and others, on the west by Modelianatchen and others, and others, on the west by induction and others, and on the south by Navasivayam and others. Of the 1st Defendant, registered in the Thombo on

Of the 1st Defendant, registered in the Thombo on the name of Poother Soorien.

A land called Karunkaley kadoo, in extent 150 lachams varrego culture, with wells, bounded on the cast by Kathergamer and others, on the north by Temple steet, Kartigaser and others, on the west by road leading to Neelavarre, and on the south by Sidemparapulle and others.

The following land will be sold on the 30th.
Of the 3d Defendant, situated at Pattemeny, registered in the Thombo on the name of Koomaren Valen

tered in the Thombo on the name of Koomaren Valen and others, and Perian Kanthen and others.

A paddy field called Vattoomarentha vayel, in extent 50 lachams, paddy culture, bounded on the east by Mariatchy and others, on the north by Perian and others, on the west by Navasivayen and others, and on the south by the limit of Atchuvaly north.

Of the 1st Defendant, situated at Atchuvaly north, registered in the Thombo on the name of Katherasy, wife of Somen

wife of Somen

A land called Kodamanderienode, in extent 10 la-A land called Kodamanderienode, in extent 10 la-chams and 8g coollies varrego culture, bounded on the east by Teyvane and others, on the north by Comara-swamy and others, on the west by Sinnatamby and others, and on the south by Kathergamer and others. F. W. GISBORNE, Deputy Fiscal, Fiscal's Office, Jaffna, March 25, 1852. 1p

FISCAL'S SALE.

FISCAL'S SALE.

In the District Court of Jaffra, Mongappa chitty, Copartner of Meyappa chitty Ramanathen chitty of Vanarponne, Plaintiff, No. 4587, vs.

1. Ariaputteren chitty Arimungam chitty and his wife, 2. Ponnatchy of Vannarponne, Defendants.

NOTICE is hereby given that on Friday, the 30th day of April next, at 11 o'clock in the forenoon, will be sold at the premises, the following lands, the property of the 1st defendant.

Situate at Vannarponne east, and registered in the Thombo on the name of Justin Vanderspar—a land called Pungoninda Ooppookolam tallemaddey with well and plantations, in extent 10 lachams varrego culture, and 5 lachams of paddy culture, bounded on the east and north by the heirs of the late Arimogam chittiar, on the west by the heirs of the late Arimogam chittiar and others, and on the south by Viramuttu and others. muttu and others.

Registered in the Thombo on the name of Justin Vanderspar and Periar Sinnatamby—a land called Pun-goninda Ooppookolam karrey, in extent 463 lachams paddy cultur

paddy culture.

Registered in Thombo on the name of Sittambelam Katherasy—a land called Pungoninda Ooppookolam karrey, in extent 7 latchams varrego culture, bounded on the east by the heirs of the late Arunugam chity and others, on the north by Vairopulle and others, on the west by Eregunathen and tank, and on the south by Canthappasegeren and others.

F. W. GISBORNE, Deputy Fiscal.

Fiscal's Office, Jaffna, March 27, 1852. Ip

FISCAL'S SALE.
In the District Court of Juffna, Velatither Venasitamby
of Vannarponne, Praintiff, No. 5084, vs.
Arriaputteren chittiar Arumugam chitty of Vannarpon-Defendant.

ne, Defendant.

NOTICE is hereby given that on Wednesday the Notice is hereby given that on Wednesday the 28th day of April, 1852, at 11 o'clock in the foremon, will be sold at the premises, the following land, the property of the said Defendant.

Situate at Vannarponne east and registered in the Thombo on the name of Yannamm , wife of Tanapathity and others—a land celled Aninjiladdy with a go-down, well, and plantations, in extent 7g latchams of varrago culture, bounded on the east by lane, on the north by Ramalingam, on the west by road, and on the south by the grand bazar and lane.

F. W. GISGORNE, Deputy Fiscal.

Fiscal's office, Jaffina, March 25, 1852.

Fiscal's office, Jaffna, March 25, 1852.

Printed and Published at the American Mission Press Manepy, Jaffna, by THOMAS S. BURNELL.